

РЕШЕНИЕ

№ 5820

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **6335** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Е. В. срещу Решение от 08.02.2012г. на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 10485 по
описа за 2011г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №
АС-259/15.02.2011г. на Началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, в обжалваната
му част, в която, на основание чл.174, ал.1 от Закона за движението по пътищата
/ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 350
лева и лишаване от право за управление на МПС за срок от 10 месеца.

Недоволен от решението касаторът го оспорва по съображенията, изложени в жалбата
му пред въззивния съд. Посочва, че свидетелството за управление на МПС му е
необходимо, тъй като е пряко свързано с упражняваната от него дейност, както и за
грижите за малкото му дете. С въззивната жалба срещу наказателното постановление
не се твърдят допуснати нарушения при издаването му, респективно при съставяне на
акта за установяване извършването на административното нарушение. Твърди се, че
нарушението е първо, че случаят на управление на МПС след употреба на алкохол е
инцидентен, а употребения алкохол е в малки количества. Посочва се, че при
извършване на проверката наказаното лице е съдействало на органите на МВР. В

съдебно заседание касаторът се явява лично, поддържа касационната жалба. Моли съда да бъде намалено наложеното му наказание.

Ответникът по касация – СДВР – Отдел „Пътна полиция”, не ангажира становище по жалбата, не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира същата за неоснователна по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е обсъдил всички събрани по делото доказателства, относими към настоящия спор, при което е приел за установено от фактическа страна следното:

На 25.01.2011г. касаторът управлявал лек автомобил „Шкода” в [населено място] и в района на [улица] бил спрян за проверка от полицейски служители. При проверката водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „алкомер” и апаратът отчетел наличие на 1,13 промила алкохол. На жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване и взета кръвна проба от лекар в ПМБАЛ-гр.С., като химическото изследване на пробата в МБАЛ „Св.А.” установило концентрация на алкохол в кръвта – 1,1 промила. За констатираното при проверката нарушение бил съставен АУАН, подписан без възражения от касатора и въз основа на него било издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване и връчване на наказателното постановление, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, установени с разпоредбите в чл.36-46 и чл.52-58 ЗАНН, както и че материалният закон е приложен правилно, за което е изложил подробни мотиви. Тези изводи се споделят напълно от касационната инстанция в настоящия и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл.5, ал.3 ЗДвП на водачите е забранено управлението на пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества. С оглед тази разпоредба и предвид обстоятелството, че касаторът е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата /0,5 промила/, установено по съответния ред с техническо средство и с химически анализ на кръвна проба по реда на Наредба № 30/2001г., същият е осъществил състава на чл.174, ал.1 ЗДвП.

Съгласно тази разпоредба, в редакцията и към датата на извършването на нарушението, се предвижда наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 1 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв.

Предвид обстоятелството, че измереното съдържание на алкохол в кръвта доближава границата от 1,2 промила, след която граница деянието е възвдигнато от законодателя в престъпление и се преследва по наказателен ред, настоящата касационна инстанция споделя напълно извода на въззивния съд, че тежестта на наложеното кумулативно наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.02.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по НАХД № 10485 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.